

[Ingerlise Koefoed]

mer gennem hybridnettet, og i hvilket afbalanceret tilbud om udenlandsk TV Sky Channels programmer kommer til at indgå i Danmark?»

Begrundelse

På Teknisk Samfunds Initiativs hybridnetkonference i København 12. til 14. marts 1986 oplyste repræsentanter for KTAS, at der var indgået kontrakt med Sky Channel om videretransmission af selskabets programmer til danske TV-modtagere.

Af lovgivningen og af samråd mellem ministeren og folketingets kulturudvalg er fremgået, at der ikke kan skrives kontrakt med noget udenlandsk TV-selskab, uden at det program, dette selskab tilbyder, kan blive vurderet i en bred, alsidig programsammenhæng. Det vil være interessant at vide, hvilket overblik ministeren har over KTAS' tilbud, og hvor mange selskaber der muligvis allerede er truffet bindende aftaler med, ligesom oplysninger om det samlede tilbud, KTAS måtte have bundet sig til, vil være af stor interesse for folketinget.

Svar (26/3 86):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Lov om radio- og fjernsynsvirksomhed indeholder i § 3, stk. 1, bestemmelser om, hvilke programmer der må fordeles i danske fællesantenneanlæg. Det fremgår bl.a. heraf (§ 3, stk. 1, nr. 2), at der med hensyn til udenlandske programmer, der fremføres til anlægget af P & T eller et telefonselskab (det vil sige via hybridnettet), ikke er nogen begrænsninger med hensyn til, hvilke programmer der må bringes. Heller ikke forarbejderne til loven indeholder begrænsninger i så henseende.

Telefonselskaberne og P & T er i forbindelse med hybridnettets programtilbud udelukkende programtransportører. Dette hindrer imidlertid ikke, at telefonselskaberne (i statstelefonområdet P & T) for at kunne viderefordele programmer fra kommunikationssatellitter kan indgå de nødvendige samarbejdsaftaler med programleverandørerne. Det vil i den forbindelse være en forudsætning, at telefonselskaberne ikke hermed erhverver eksklusive spredningsrettigheder.

Med hensyn til det i spørgsmålet fremsatte ønske om oplysninger om telefonselskabernes programtilbud skal jeg henlede opmærksomheden på et notat af 6. december 1985 herom, som jeg den 6. januar 1986 har fremsendt til folketingets udvalg angående teknologi som svar på et spørgsmål fra udvalget. Det fremgår desuden af en brevveksling mellem formanden for folketingets kulturudvalg og mig, at også kulturudvalgets medlemmer har fået en kopi af det nævnte materiale.

Spm. nr. S 863

Til **justitsministeren** (20/3 86) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Hvad er årsagen til, at Forbrugerrådet ikke har været med i udvalgsarbejdet om revision af købeloven?»

Begrundelse

Der har i mange år været tradition for, at Forbrugerrådet var med i det lovforberedende arbejde og blev betragtet og brugt som høringsberettiget organisation i forbrugerretlige sager.

Det vil være en hån over for danske forbrugere, hvis denne praksis er ændret.

Svar (8/4 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Købelovsudvalgets arbejde med et udkast til en ny købelov har pågået i en årrække, idet udvalget siden begyndelsen af 1981 sideløbende med en nordisk arbejdsgruppe har behandlet et omfattende udkast til nye fælles nordiske regler om køb, der er optrykt i betænkningen »Nordiska köplagar« - NU: 1984:5 afgivet i oktober 1984.

Det var hensigten med dette udkast, at der heri først og fremmest skulle tages hensyn til reglerne i en FN-konvention fra 1980 om internationale køb. I forbindelse med at udvalget påbegyndte dette arbejde, blev det derfor præciseret, at de særregler om forbruger køb, der blev gennemført ved lov nr. 147 af 4. april 1979 bortset fra reglen i § 83, skulle holdes uden for udvalgets overvejelser bortset fra visse mindre, tekniske ændringer, som måtte være nødvendige for på en hensigtsmæssig måde at indpasse disse regler i det samlede udkast. Hovedvægten i udvalgets